

Strona pozwana: A.J.F.P.M., D.G.R.F.P.C.

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy w świetle zasady poszanowania prawa do obrony, zgodnie z dotychczasowym orzecznictwem Trybunału Sprawiedliwości (sprawy Solvay, Sopropé Organizates de Calçado Lda i Ispas), decyzja administracyjna w postępowaniu podatkowym wydana przeciwko osobie fizycznej może i powinna podlegać stwierdzeniu nieważności, jeżeli osoba fizyczna nie miała dostępu do informacji, na podstawie których wydano decyzję administracyjną w postępowaniu podatkowym, mimo że decyzja ta odnosi się do niektórych elementów akt administracyjnych?
- 2) Czy zasady neutralności, proporcjonalności i równoważności stoją na przeszkodzie wykonaniu prawa do odliczenia VAT i podatku dochodowego od osób prawnych w przypadku spółki, której postępowanie pod względem podatkowym jest nienagane, a której odmówiono prawa do odliczenia podatku dochodowego od osób prawnych z tytułu zachowań podatkowych dostawców, uznanych za rzekomo niewłaściwe ze względu na takie czynniki, jak brak zasobów ludzkich, brak środków transportu, przy dodatkowej okoliczności, że organ podatkowy nie przedstawił dowodów na działalność, która skutkuje odpowiedzialnością podatkową/karną poszczególnych dostawców?
- 3) Czy jest zgodne z prawem Unii Europejskiej, aby praktyka krajowa uzależniała możliwość skorzystania z prawa do odliczenia VAT i podatku dochodowego od osób prawnych od posiadania dokumentów uzupełniających innych niż faktura VAT, takich jak kosztorys i postęp prac, które nie są jasno i precyzyjnie określone w krajowych przepisach podatkowych?
- 4) Czy w świetle wyroku w sprawie WebMindLicenses można uznać, że oszustwo podatkowe może mieć miejsce w sytuacji, gdy podatnik nabywa towary i usługi od innego podatnika, który korzysta z innego systemu podatkowego niż przedmiotowy podatnik?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Vänersborgs tingsrätt, mark- och miljödomstolen (Szwecja) w dniu 18 czerwca 2019 r. — Föreningen Skydda Skogen/Länsstyrelsen i Västra Götalands län, B.A.B.

(Sprawa C-473/19)

(2019/C 288/40)

Język postępowania: szwedzki

Sąd odsyłający

Vänersborgs tingsrätt, mark- och miljödomstolen

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Föreningen Skydda Skogen

Strona przeciwna: Länsstyrelsen i Västra Götalands län, B.A.B.

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 5 dyrektywy 2009/147/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie ochrony dzikiego ptactwa ⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwia się on praktyce krajowej, w ramach której ochrona obejmuje jedynie te gatunki, które wymieniono w załączniku I do dyrektywy 2009/147 lub które są zagrożone na jakimś poziomie, lub których populacja długotrwale spada?
- 2) Czy określenia „umyślne zabijanie/płoszenie/niszczenie” zawarte w art. 5 lit. a)–d) dyrektywy 2009/147 i art. 12 lit. a)–c) dyrektywy Rady 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory ⁽²⁾ należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwiają się one praktyce krajowej, w ramach której, jeżeli cel podejmowanych działań ma być wyraźnie inny niż zabijanie czy płoszenie gatunków (na przykład mają to być działania w zakresie leśnictwa lub zagospodarowania terenu), zakazy mają zastosowanie tylko w przypadku istnienia ryzyka, że podejmowane działania niekorzystnie wpłyną na stan ochrony gatunków?
- 3) Jeżeli na pytanie drugie, w jakiegokolwiek części, zostanie udzielona odpowiedź, zgodnie z którą, aby zakaz obowiązywał, należy ocenić szkodę na poziomie innym niż indywidualny, to czy oceny należy w związku z tym dokonać w którejś z wymienionych niżej skali lub na którymś z wymienionych niżej poziomów:
 - a) określona część populacji ograniczona geograficznie zgodnie z definicją pod lit. a), na przykład w granicach regionu, państwa członkowskiego lub Unii Europejskiej;
 - b) dana lokalna populacja (biologicznie odizolowana od innych populacji gatunku);
 - c) dana metapopulacja;
 - d) cała populacja gatunku w odnośnej regionalnej części biogeograficznej zasięgu gatunku?
- 4) Czy wyrażenie „pogarszanie stanu lub niszczenie” użyte w art. 12 lit. d) dyrektywy 92/43 w odniesieniu do obszaru reprodukcji zwierząt należy interpretować w ten sposób, że wyklucza ono praktykę krajową oznaczającą, iż mimo podjęcia środków zapobiegawczych dochodzi do utraty trwałej ekologicznej funkcjonalności (TEF) siedliska danego gatunku — poprzez wyrządzoną szkodę, niszczenie lub pogarszanie stanu, bezpośrednio lub pośrednio, indywidualnie lub kumulatywnie — w związku z czym zakaz obowiązuje tylko wtedy, kiedy stan ochrony danego gatunku prawdopodobnie pogorszy się na jednym z poziomów wymienionych w pytaniu trzecim?
- 5) Jeżeli odpowiedź na pytanie czwarte będzie w jakimś zakresie przecząca, tzn. w celu zastosowania zakazu trzeba będzie ocenić szkodę na poziomie innym niż poziom siedliska na pojedynczym obszarze, to czy oceny należy w związku z tym dokonać w którejś z wymienionych niżej skali lub na którymś z wymienionych niżej poziomów:
 - a) określona część populacji ograniczona geograficznie zgodnie z definicją pod lit. a), na przykład w granicach regionu, państwa członkowskiego lub Unii Europejskiej;
 - b) dana lokalna populacja (biologicznie odizolowana od innych populacji gatunku);
 - c) dana metapopulacja;
 - d) cała populacja gatunku w odnośnej regionalnej części biogeograficznej zasięgu gatunku?

Pytania drugie i czwarte, postawione przez mark- och miljöödomstolen (sąd właściwy w sprawach nieruchomości i środowiska), obejmują pytanie o to, czy ścisła ochrona przewidziana w dyrektywach przestaje obowiązywać w odniesieniu do gatunków, w przypadku których osiągnięto cel dyrektywy (właściwy stan ochrony).

⁽¹⁾ Dz.U. 2010, L 20, s. 7.

⁽²⁾ Dz.U. 1992, L 206, s. 7.